

FRI FILM

FILMPOLITISK DEBATT

Forhåndsjuryen for kortfilm har de siste årene stått overfor en ny type dilemma ved utvelgelsen av film til Kortfilmfestivalen, som ble ytterligere forsterket i år. Mange lange novellefilmer fortrenget en lang rekke kortfilmer i den endelige knivingen om plass i konkurranseprogrammet. Representerer Filmfondets satsning på novellefilm og fiksjon en fare for mangfoldet i kortfilmproduksjonen? Spørsmålet leder videre til – hvor fri og uavhengig er kort- og dokumentarfilmen, egentlig?

Et gjennomgående trekk i dagens kulturliv er hybridisering og oppløsning av kategorier og sjangere. Videokunsten har for lengst beveget seg fra galleriet og inn i kinoen, fortellinger utgis i form av dataspill, dokumentarfilmer kan på billedsiden være ren animasjon. Samtidig med dette oppretter Norsk filmfond to nye øremerkinger under felles tittel 'Nye veier for korte filmer', for henholdsvis novellefilm og ti minutters fiksjonsfilm. Initiativene har kommet til etter et par års prosjektsatsninger i samarbeid med tv, og vi ser godt det positive i de nye øremerkingene: Det er et tilbud til etablerte talenter for å kunne utforske og utvikle nye uttrykksformer, uavhengig av tv-medvirkning og sendeflatetilpasning. Vi ser også tydelig i presentasjonen av initiativet hva satsningen skal lede til: «Den norske filmbransjen har etterlyst tiltak som kan utvikle regitalenter og stimulere til høyere kvalitet. En stor del av filmfondets kortfilmvirksomhet har som formål å videreutvikle talent (...) en videreutvikling mot større formater.» Ved å gå gjennom filmpåmeldingen til Kortfilmfestivalen ser vi at den klart største kategorien er fiksjonsfilm. Men så lenge kvalitetsdefinisjonen gjøres på spillefilmens premisser, undergraver den da ikke kortfilmen som egen uttrykksform?

I Rush Print har det nylig pågått en debatt om den kritiske dokumentarfilmen og avhengigheten av tv-medvirkning for å få Filmfondet med i finansieringen. Kortfilmen står som uttrykksform overfor en annen type formatering, men med samme konsekvens: begrensning.

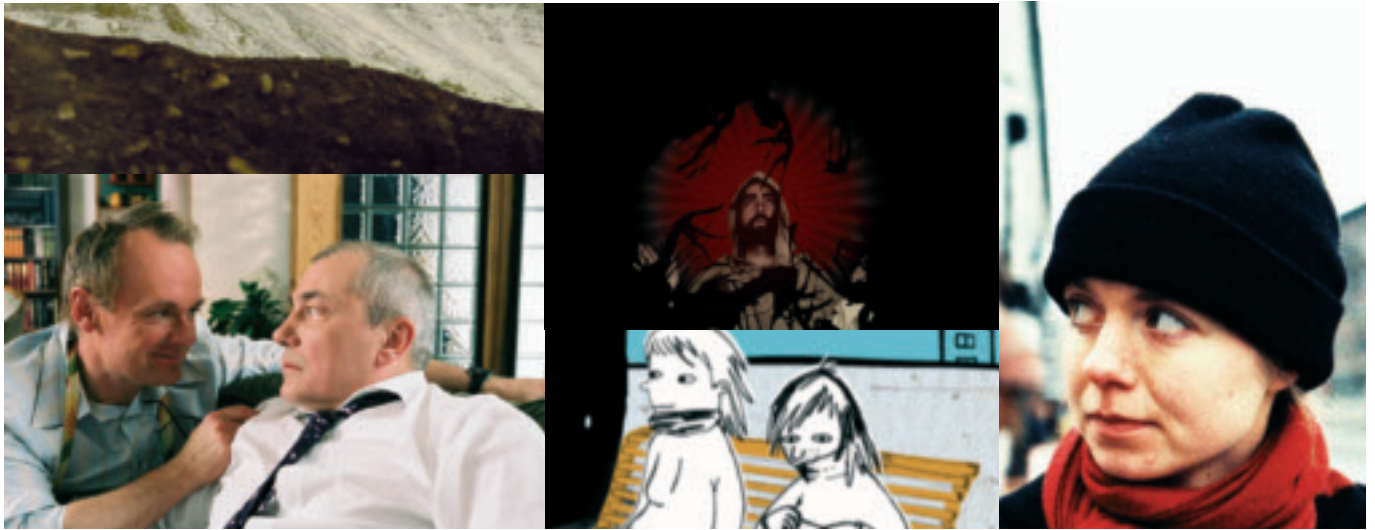
FOR KORT. FOR SMAL. FOR ANIMERT.

This year, the selection jury for short films faced a new kind of dilemma when selecting films for the Norwegian Short Film Festival. Many medium-length films displaced a large number of short films during the final selection process for the competition programme. We faced the consequences of new initiatives within the financial support structures, not entirely surprising, of course. Does the emphasis on medium-length films and fiction films represent a threat to the diversity of short films? This question leads to another: how free and independent are short films and documentaries really?

A characteristic feature of contemporary culture is the hybridisation and dissolution of categories and genres. Video art has long ago moved from galleries into cinemas, stories are published in the form of computer games, the visuals of documentaries can be entirely animation. This year, the Norwegian Film Fund has established two new earmarkings, under the common title 'New ways for short films', for medium-length films and ten-minute fiction films respectively. These initiatives have come into being after a cooperative effort with TV channels during the last couple of years, and we are not blind to the positive sides of the new earmarkings: this is an offer to established talents to explore and develop new forms of expression, independent of collaboration with TV and without having to adapt to the rigours of TV scheduling. It is also clear from the presentation of the initiative what this effort shall lead to: «The Norwegian film industry has called for initiatives that can develop directorial talent and stimulate higher quality. The purpose of a large part of the Norwegian Film Fund's short film activities is to further develop talents (...) a further development towards larger formats.» By examining the submissions to the Norwegian Short Film Festival, we see that the largest category by far is fiction films. But as long as the definition of quality is based on the terms of the feature film, does not this undermine the short film as an individual form of expression?

FOR RAR. FOR TUNG. FOR UNG. FOR HVEM? – FOR TYNN ELLER FOR TJUKK?

Ut fra bl.a. dette arrangerer Kortfilmfestivalen denne seansen. Vi ønsker å sette fokus på betingelsene for produksjon av kortfilm, i begrepets videste forstand. Vi vil gjerne få på banen synspunkter, erfaringer og konsekvenser av dagens politikk innenfor filmstøtteordningene, og hvilke tanker som ligger bak initiativene. Hensikten er mer å sette noe i gang enn å konkludere. Det er viktig at hele spekteret innen det som kan kalles kortfilm belyses – og vi håper for en gangs skyld ikke å fokusere primært på penger. Kanskje kan dette munne ut i et senere arrangement, et seminar der kvalitet i film belyses på kortfilmens egne premisser.

Vi inviterer til en samtale på scenen mellom kortfilmskapere innenfor ulike sjangere. I debattdelen deltar Norsk filmfond, ved direktør Stein Slyngstad og Norsk kulturråd ved styremedlem Per Kvist, kunsthistoriker og dekan ved Kunsthøgskolen i Bergen, Avdeling for spesialisert kunst. Vi inviterer NRK, og vi inviterer Kulturdepartementet til å være til stede i salen, i likhet med filmkonsulenter, representanter for forbund og foreninger, og selvfølgelig er festivalens deltakere hjertelig velkommen til å møte våre paneler med spørsmål og synspunkter. Kulturjournalist Siss Vik er samtale- og debattleder.

Som den største fristilte enheten her i landet med kort- og dokumentarfilmens ve og vel som eneste målsetning, mener vi det er på sin plass å reise disse spørsmålene nettopp under Kortfilmfestivalen.

Recent issues of Rush Print have seen a debate about the critical documentary and the necessity of co-operating with TV channels to receive financial support from the Norwegian Film Fund. As a mode of expression, short films face another type of formatising, but with the same consequence: limitations.

This is one of the reasons why the Norwegian Short Film Festival organises this event. We want to shed light on the conditions under which short films are produced, in the widest possible sense. We would like to highlight viewpoints, experiences and consequences of today's policies concerning the financial support of film production, and the thinking behind the various initiatives. Our purpose is to start something rather than to come to conclusions. It is important that the entire spectrum of what can be called short films is illuminated – and for once, we hope to avoid focusing primarily on money. Perhaps this can lead to a future event, a seminar where quality in film will be discussed, on the short film's own terms.

We hereby invite you to an on-stage conversation between makers of short films within different genres. In the event's debate section, the following will participate: Director Stein Slyngstad of the Norwegian Film Fund and board member Per Kvist of Arts Council Norway, who is an art historian and the Dean of the Department of Specialised Arts at the Bergen College of the Arts. We will also invite the Norwegian Broadcasting Corporation and we will invite the Ministry of Culture and Church Affairs to be present in the audience, as well as film consultants and representatives of various organisations and trade unions. And the festival audience is, of course, heartily welcome to confront our panels with questions and opinions. Siss Vik, an arts journalist, will host both the conversation and the debate.

As the largest independent institution in Norway which focuses solely on the well-being of short films and documentaries, we think it is appropriate to discuss these issues precisely during the Norwegian Short Film Festival.